Dosarul nr.5r-1127/2018

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

06 martie 2019 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedinte de şedinţă, judecător Djeta Chistol

Grefier Olga Deliu

Cu participarea:

Contestatarului Tampei Vitalie, a părţii vătămate Neagu Iurie, in lipsa agentului constatator din cadrul OS al SP-2, IP Centru inspector superior Mihaela Țurcan

a judecat în şedinţă de judecată publică contestaţia înaintată de Tampei Vitalie asupra procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 04513715 din 31.10.2018 întocmit în baza art. 354 CC RM şi asupra Deciziei de sancţionare din aceeaşi dată, agent constatator din cadrul OS al SP-2, IP Centru inspector superior Mihaela Țurcan

A C O N S T A T A T:

Contravenientul-petent Tampei Vitalie a înaintat prezenta contestaţie, solicitînd anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 04513715 din 31.10.2018 întocmit în baza art. 354 CC RM în privința sa, de către agentul constatator IP mun. Chișinău inspector superior Mihaela Țurcan.

Se imputează contravenientului faptul că, la data de 22.10.2018, orele 23.30, în *****, cet. Tampei Vitalie, a bocănit în acoperișul balconului ***** de pe aceiași adresă, avînd un comportament inadecvat, vorbind cu voce tare.

În motivarea contestației depuse, cet. Tampei Vitalie, menționează faptul că circumstanţele pretinse a fi constatate de către agentul constatator sînt contrare circumstanţelor de fapt.

Susține că, în data sus numită, în jurul orelor 23:30 aflîndu-se în apartamentul nr. 17 ce se află deasupra celui cu nr. 13, a auzit cum vecinii se certau, iar la solicitarea de a se calma, ultimii au chemat poliția, fiind sancționat.

Consideră ca au fost încălcate drepturile acestuia prin întocmirea actului constatator în lipsa acestuia, cît și neîntemeiat, ultimul avănd un comportament normal, și nu neadecvat precum se pretinde. Totodată, susține că actul constatator este întocmit cu încălcarea normei legale, anume faptul ce ține de formă și conținut, expres prevăzut de art. 443 CC RM.

În şedinţa de judecată, contravenientul Tampei Vitalie, a susținut poziția din contestație, solicitînd anularea procesului-verbal cît și a deciziei de sancționare. Toodată a declarat că contestaţia nu a semnat-o el dar nişte prieteni, el fiind peste hotarele ţării.

În şedinţa de judecată, partea vătămată Neagu Iurie, a comunicat că contestația înaintată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pe motiv că: consideră ultimul că agentul constatator a indicat corespunzător detaliile situației din speță, la caz, or cel din urmă a fost prezent și a auzit în fapt existența de sunete puternice.

În partea ce ține de situația creată, menționează că în jurul orelor 23:00, a auzit gălăgie la balcon, cînd a încercat să clarifice situația, a observat că izvor al gălăgiei sunt acțiunile persoanei contestatarului cît și lexiconul necenzurat al acestuia ca urmare a observațiilor făcute. Susține că în prezenta cauză, urmează a fi sancționat corespunzător cet. Tampei Vitalie, pe motiv de lipsă de respect cît și acțiuni vicioase.

În şedinţa de judecată agentul constatator, fiind legal citat despre locul, data şi ora şedinţei de judecată a susținut legalitatea actului constatator întocmit cît și decizia de sancționare aplicată, solicitînd examinarea în continuare a cauzei în lipsa acestuia.

Astfel, instanţa de judecată a dispus examinarea în lipsa agentul constatator, fiind legal citat(vezi avizul).

Audiind participanţii la proces, studiind materialele dosarului, instanţă de judecată consideră necesar de a respinge contestaţia înaintată de Tampei Vitalie asupra procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 04513715 din 31.10.2018 întocmit în baza art. 354 CC RM şi a deciziei agentului constatator din următoarele considerente.

Conform art. 8 CC RM – persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie.

Conform art. 10 CC RM – constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la

valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acţiunea contravenţională.

Conform art. 14 alin. (2) CC RM – contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Conform art. 14 alin.(2) CC RM – contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

Instanţa reţine că, în conformitate cu art. 378 alin. (2) din Codul contravenţional, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

Conform prevederilor art. 448 alin. (1) CC RM, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8). Inițial, instanţa de judecată apreciază, prin prisma art. 448 CC RM, că contestaţia supusă examinării a fost depusă la data 06.12.2018, procesul-verbal fiind întocmit la data de 31.10.2018.

La caz, urmează a fi reținut faptul că, actul constatator cît și decizia de sancționare a fost întocmit în lipsa contestatarului, însă, conform avizului de recepție, ultimul a făcut cunoștință cu procesul verbal cît și decizia de sancționare la data de 13.11.2018, fapt confirmat prin semnătură. Reieșind din cele indicate, instanța consideră că contestația a fost depusă în afara termenului de contestare 15 zile, totodată, ne fiind solicitat nici repunerea în termen de către contestatar, din care considerente, în lipsa unor probe ce ar combate această poziție, instanța consideră contestația tardivă.

În acest sens, atrage atenția instanța la prevederile art. 375 alin. (3) CC RM Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Din materialul existent la dosar, nu este clar identificabilă o dată cînd petentul a făcut cunoștință actul constatator și decizia de sancționare, din care motive va considera contestaţia ca fiind depusă în termen.

Instanţa de judecată a constatat cu certitudine că, la data de 22.10.2018, orele 23:30, în mun. Chișinău, str. Gh. Asachi 63, cet. Tampei Vitalie, a bocănit în acoperișul balconului ***** de pe aceiași adresă, avînd un comportament inadecvat, vorbind cu voce tare. În acest sens, fiind întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție administrativă nr. MAI 04513715 din 31.10.2018 în baza art. 354 CC RM.

Conform art. 354 CC RM Huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice, se sancţionează cu amendă de la 6 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 60 de ore.

În aceiaşi ordine de idei, urmează a fi notat că, în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, cauza Zillberberg contra Republicii Moldova din 1 februarie 2005, cererea nr. 61821/00, de referinţă în partea ce ţine de aplicabilitatea art. 6 „Dreptul la un proces echitabil din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale vis-a-vis de procesul contravenţional s-a statuat că, contravenţia în calitate de acţiune sau inacţiune ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege prevăzută de Codul Contravenţional pasibilă de sancţiune contravenţională este de competenţa „ratione materiae" a Curţii şi respectiv, sunt aplicabile aceleaşi garanţii ale dreptului la un proces echitabil prevăzute de art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

Conform prevederilor art. 374 alin. (2) CC RM, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei. Aceiaşi prevedere legală se conţine şi în dispoziţia art. 381 alin. (4) CC RM, care statuează că autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 440, alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 425 alin. (1) CC RM – probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Conform art. 425 alin. (2) CC RM – în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Apreciază critic instanța de judecată declarațiile contravenientului în partea ce ține de necesitatea aplicării sancțiunii de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 04513715 din 31.10.2018.

Reține instanța, că la cauza contravențională sunt anexate materiale confirmative a faptului existenței unui comportament neadecvat, conform declarațiilor cet. Neagu Elena (f.d.9), care confirmă fapta.

Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, trebuie reţinut că, în genere, procesul - verbal cu privire la contravenţie fiind întocmit de un organ al statului aflat în exerciţiul funcţiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumţii de autenticitate, veridicitate şi legalitate. în acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa CtEDO s-a reţinut în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu, contrare Convenţiei. In aşa mod, Curtea a constatat anterior că prezumţiile de fapt si de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenţia nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depăşească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, aceasta în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Reieșind din situația creată, consideră instanța că petiționarul nu a făcut proba nevinovăției acestuia, or, la caz sunt lipsă de careva probe veridice a faptului, totuși, de către agentul constatator fiind acumulate probe, anume declarații ale martorilor care confirmă faptul acțiunilor ilegale ale petiționarului.

Totodată, reieșind din informația acumulată pe parcursul examinării cauzei, sa stabilit faptul că contestatarul a fost plecat peste hotarele țării începînd cu data de 17.11.2018, revenind abia în luna februarie 2019, în acest caz, fiind neclar cine a semnat și depus contestația în data de 06.12.18, or, la caz, din declarațiile ultimului, sa constatat că nu el a senat contestația, ci prieteni ai săi, de fapt la prima vedere, semnătura de pe contestație(f.d.2) diferă esențial de cea din buletinul contestatarului. Conchide instanța, că aceste acțiuni vin în contradicție cu prevederile art. 448 alin. (1) CC RM, persoane care sunt în drept de contesta acțiunile agentului constatator sunt: Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, astfel, la caz, sunt lipsă probe ce ar confirma delegalea de împuternici corespunzătoare către persoane terțe.

În acest sens, este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei. Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Salabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei şi prezervând drepturile apărării.

Astfel, consideră instanța că existența de prezumții în cazul prezentei spețe, sunt limitate de rolul activ al agentului constatator, cît și la maxim limitate prin depozițiile martorilor, care confirmă legalitatea actului constatator, reieșind din existența acțiunilor imputate contravenientului cet. Tampei Vitalie.

Reieșind din cele sus invocate, cît și cumulînd întreg probatoriu existent la materialele cauzei, instanța de judecată consideră că petiționarul nu a prezentat probe pertinente care ar confirma declarațiile acestuia, din care motive consideră necesar de a respinge contestaţia înaintată de Tampei Vitalie asupra procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 04513715 din 31.10.2018 întocmit în baza art. 354 CC RM şi a deciziei agentului constatator

În baza celor expuse, în conformitate cu art. art. 460-462 CC RM, instanţa de judecată

A H O T Ă R Î T:

Se respinge contestaţia înaintată de Tampei Vitalie asupra procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 04513715 din 31.10.2018 întocmit în baza art. 354 CC RM şi asupra Deciziei de sancţionare din aceeaşi dată, prin care Tampei Vitalie a fost sancţionat cu amendă în beneficiul statului în mărime de 30 unităţi convenţionale, ceea ce constituie suma de 1 500(una mie cinci sute) lei RM, agent constatator din cadrul OS al SP-1, IP Centru inspector superior Mihaela Țurcan, ca neîntemeiată și tardivă.

Hotărîrea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedinte de şedinţă Djeta Chistol